

JOHAN EN DOCHTER BELINDA ELK JAAR MEER IN DE BAN VAN KERST

“Dit jaar hebben we 73.008 kerstlichtjes”

LAUWE Ze willen niet om het meest kerstlichtjes, maar de drang naar meer kerstversiering bij zowel vader Johan Henry als bij dochter Belinda ontspoord elk jaar een beetje meer. Johan hangt dit jaar 73.008 lichtjes uit en Belinda palmt elk hoekje in haar huis in voor alweer een nieuw en extra kersthuisje. “Het is trouwens allemaal de schuld van Belinda”, geescheert Johan.

DOOR **XAVIER COPPENS**

Het kersthuisje in Lauwe is naderhand een sfeervol begrip in onze provincie. Elk jaar komen vele honderden liefhebbers genieten van het kijk- en lichtspektakel aan de voor- en zijgevel (voor- en zijtuin inclusief), waar tientallen lichtslangen, figuren en lichtgevende attracties hangen. Huis van afspraak is de Waterstraat 100. Bewoners zijn Johan Henry en vrouwlief Linda Everaert die schouderophalend toegeeft aan de grillen van haar man. Het kersthus startte tien jaar geleden met 9.000 lichtjes. Anno 2021 is het aantal lichtjes met meer dan acht keer toegenomen. “Vooraleer we in Lauwe woonden, was er geen kerstgekte in ons huis. Tot op een dag dochter Belinda fonkelende lichtjes zag in haar voormalige werkplek restaurant Cézair in Kortrijk”, vertelt Johan. “Dat waren van die lichtjes die flakkerden en dat was toen nieuw. Ik wilde die lichtjes ook. Dat moet zo wat twintig jaar geleden zijn”, pikt Belinda in.

100.000 LICHTJES?

Vader Johan kreeg de smaak te pakken. Sindsdien gaan vader en dochter vaak samen kerstshoppen. Telkens opnieuw komen ze thuis met een volle autokoffer en is hun bankrekening enkele honderden euro's lichter. “Ons huis in Lauwe wordt dit jaar versierd

met exact 73.008 lichtjes. Dat weet ik omdat ik het elk jaar bijhoud in een schriftje. Het zijn er dus weer 6.000 meer dan vorig jaar. Of ik ooit aan 100.000 lichtjes geraak weet ik niet. Vergeet niet dat ik op 24 december 68 jaar word. Er hangen dit jaar 94 beelden, 97 figuren, 39 lichtbollen, lichtslangen van in totaal 132 meter, 8.124 clusterlichtjes en een trein, rad en stal.”

WINTERWANDELING

Belinda moest even wachten om haar kerstuitspattingen te etaleren. “Mijn eerste partner was niet zo zot van al die kerstgekte. Dat vond ik best jammer. Toen we twee jaar later uit elkaar gingen, besloot ik dat het de volgende keer geen waar zou zijn. Geen liefhebber van kerst? Spijtig, maar dan maakt de nieuwe partner geen kans”, schatert Belinda. Ze heeft geluk. Haar partner Bart Vanneste ziet de kersthuisjes van zijn vrouw graag. “Ik ben vrachtwagenchauffeur en zie veel kerstversiering voorbijkomen. Ik zorg dus wel eens voor wat inspiratie”, geeft Bart mee. “Dit jaar moest ik een tandje bijsteken, want mijn vader heeft samen met zijn schoonzoon Jeroen een winterwandeling in Lauwe uitgestippeld”, vult Belinda aan. “Hij zei dat mijn huis op het parcours lag en dat ik wat extra kerstversiering moest voorzien. Vandaar dat de hele voorgevel versierd is. Als extra staan er heel wat beelden ach-

Belinda met een klein deel van haar kerstversiering. (foto's XC)

“Vooraleer we in Lauwe woonden, was er geen kerstgekte in ons huis”

ter de twee voorruiten. In huis staan er dan weer meer dan 50 kleine en grote verlichte kersthuisjes. Ik houd vooral van *fiberhuisjes*, die kersthuisjes zijn verlicht met glasvezel, maar ze zijn tegenwoordig niet zo makkelijk meer te verkrijgen. Als ik nog ergens een op de kop kan tikken, dan koop ik die gegarandeerd.”

OPROEP

Belinda is nog niet helemaal klaar met haar versiering. “Ik plaats alle huisjes zelf. Die moeten staan zoals ik wil. Bart mag alles aansluiten, maar niks verplaatsen. Ik heb meer versiering dan plaats in huis, dus wat niet meer in het huis past, mag buiten in de tuin staan.” Johan doet een oproep om extra kerstversiering aan je

voorgevel te plaatsen. Hij richt zich vooral tot de inwoners van de huizen die langs het parcours van de 4 kilometer lange winterwandeling liggen. Die wandeling is volledig bejild en rolstoeltoegankelijk. Ze begint en eindigt bij het kersthus (Waterstraat 100). Bij mooi weer kunnen wandelaars daar ook afsluiten met een koffie of glühwein in de buitenbar.

“Iedereen heeft recht op een dak boven het hoofd”

MENEN Een woning huren of verhuren staat vaak synoniem voor een resem aan kopzorgen. Voor verhuurders is de angst om wanbetalers aan te trekken immer aanwezig, voor huurders is de lijst van eisen vaak ondoenbaar. Vooral voor eenoudergezinnen is de zoektocht naar een huurwoning een erg ongelijke strijd. Samen met de provincie trekt Menen volop de sociale kaart, dankzij de huurgarantieverzekering.

Waarborg, voorschot op de huur, minimale looneisen en als het even kan nog wat referenties ook. Het zoeken naar een geschikte huurwoning is er anno 2021 een beetje geworden waarbij er met ongelijke wapens wordt gestreden. Bij verhuurders zit de schrik erin dat ze geen cent zullen zien of dat hun pand onleefbaar wordt ge-

maakt. Huurders kijken dan vaak aan tegen eigenaars die hun aanvraag op voorhand al kelderden. Bij de huurders is er vooral één groep erg kwetsbaar: de eenoudergezinnen. Een beperkt inkomen en kinderen is een combinatie die bij verhuurders op slechts weinig aantrek kan rekenen. West-Vlaanderen wil de strijd voor betaalbare

Schepen van Armoedebestrijding Angelique Declercq. (foto CL)

huisvesting aanvoeren en lanceerde op 1 november de huurgarantieverzekering. Tijdens de meest

recente gemeenteraad werd besloten dat ook Menen hieraan zal gaan deelnemen.

STEVIG ARGUMENT

Angelique Declercq, die als schepen van Armoedebestrijding het dossier een warm hart toedraagt, is alvast tevreden met de beslissing. “De verzekering, die maximaal 3 jaar loopt, wordt gratis aangeboden aan de verhuurder”, klomk het na de gemeenteraad. “Het is een verzekering die de verhuurder zekerheden biedt, zowel op gebied van huurinkomsten als schade. De huurder kan hiermee een stevig argument aanbieden wanneer hij of zij een woning heeft gevonden. Er zijn natuurlijk voorwaarden aan verbonden maar onze dienst huisvesting kan

beide partijen begeleiding met alle formaliteiten die nodig zijn.” Hoewel het project werd goedgekeurd waren er toch enkele punten van bezorgdheid die naar voren werden geschoven. Bij Groen maakte men zich vooral zorgen over de voorwaarden die aan de verzekering zijn gebonden. “We willen huren voor éénoudergezinnen mogelijk maken, maar tegelijk worden looneisen aan het dossier gekoppeld”, klomk het tijdens de vragenronde. “Menen wil de meest kwetsbaren uit de maatschappij beschermen, maar het valt op dat net die groep buiten de huurgarantieverzekering valt. Wat is dan uiteindelijk het nut van dit systeem? Het lijkt ons vooral iets wat goed klinkt op papier, zonder ook echt hulp te bieden.” (XC)